

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget).

Redegørelse af 19/5 06 om nationalparker.

(Redegørelse nr. R 17).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

1. INDLEDNING

Regeringen fremlægger med denne redegørelse for første gang sine overvejelser om, hvordan man kan etablere nationalparker i Danmark.

Nationalparker indgår som en vigtig del af regeringens handlingsplan for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse, hvor målsætningen er at stoppe tilbagegangen i biologisk mangfoldighed inden 2010 i henhold til biodiversitetskonventionen og aftaler indenfor EU-samarbejdet.

Det er et nyt instrument med vidtrækkende perspektiver for naturbeskyttelsen i en række naturmæssigt højt prioriterede områder, der samtidig indeholder perspektiver for landdistriktudvikling, mere aktiv borgerinddragelse og formidling af viden om Danmarks natur og landskab.

Nationalparkinitiativet vil ikke tilsidesætte den øvrige naturbeskyttelse i Danmark, men vil kunne understøtte implementeringen af Natura 2000-direktiverne og vandrammedirektivet.

Regeringen tog i sit udspil om *Danmarks Natur – ansvaret for at beskytte den og glæden ved at benytte den* (august 2002) initiativ til igangsættelse af pilotprojekter for nationalparker.

Initiativet tog udgangspunkt i Wilhjelmudvalgets rapport (2001), hvor det blev anbefalet at etablere større sammenhængende naturområder, der kunne skabe sammenhæng mellem naturtyperne og styrke naturkvaliteten, ligesom udvalget fremhævede områdernes betydning for friluftslivet.

Miljøministeriet og Friluftsrådet indgik i februar 2003 en aftale, hvor Friluftsrådet gav økonomisk støtte til at igangsætte flere pilotprojekter. I februar 2004 nedsatte miljøministeren som led i aftalen desuden en national følgegruppe, som skulle følge arbejdet med pilotprojekterne og rådgive miljøministeren.

Regeringen har med regeringsgrundlaget besluttet, at der skal fremsættes lovforslag om na-

tionalparker i den kommende folketingssamling.

2. GRUNDLAG FOR ETABLERING AF NATIONALPARKER

Danmark har i modsætning til de fleste lande ikke etableret nationalparker. Verdens første nationalpark blev etableret i USA i 1872, og de første europæiske nationalparker blev etableret i Sverige i 1909.

Tanken om nationalparker i Danmark har været introduceret flere gange, bl.a. i forbindelse med Naturfredningskommissionens betænkning fra 1967 om naturfredning og i et forslag til folketingsbeslutning om etablering af danske naturparker i 1986. Der har dog hidtil ikke været opbakning til ideen, dels fordi Danmark er så intensivt udnyttet, dels fordi man frygtede det kunne svække naturbeskyttelsen i den øvrige del af det åbne land.

I 1999 anbefalede OECD i sin evaluering af Danmarks indsats på miljøområdet, at mulighederne for at etablere et netværk af nationalparker blev undersøgt for at supplere indsatsen for genopretning af naturen og for bevarelsen af biodiversiteten. OECD's rapport førte i 2000 til nedsættelse af Wilhjelmudvalget, som skulle udarbejde grundlaget for en national handlingsplan for biologisk mangfoldighed og naturbeskyttelse. Wilhjelmudvalget anbefalede i sin rapport fra 2001 blandt andet, at der var behov for at etablere større, sammenhængende naturområder, der kunne skabe sammenhæng mellem naturtyperne og styrke naturkvaliteten, herunder sikring af kontinuitet i naturbeskyttelsen og mulighed for fri dynamik i naturens udvikling. Endvidere fremhævede udvalget områdernes betydning for friluftslivet.

2.1 Pilotprojekter for nationalparker

De pilotprojekter for nationalparker, som regeringen i 2002 tog initiativ til at sætte i gang var baseret på lokalt ophæng og borgerinddragelse. Der blev afsat 20 mio. kr. til igangsættelse af 2-3 pilotprojekter. Ideen var, at naturen skal have bedre plads til at udvikle sig indenfor større sammenhængende områder, som vil kunne skabe bedre sammenhæng og dynamik i naturen. Endvidere skulle befolkningen have mulighed for at opleve og have adgang til en mere storslå-

et natur i dele af landet, hvor der er natur af særlig betydning – nationalt og internationalt.

Der blev i februar 2003 indgået en aftale mellem Friluftsrådet og Miljøministeriet, hvor Friluftsrådet fordoblede regeringens bevilling for at øge antallet af projekter og derved få så bredt og nuanceret et beslutningsgrundlag som muligt. Det indgik endvidere i aftalen, at der i forbindelse med arbejdet blev nedsat en bredt sammensat national følgegruppe til at følge og støtte arbejdet i pilotprojekternes styregrupper og rådgive ministeren.

Udpegning af pilotprojekter

Miljøministeren startede processen ved at igangsætte forundersøgelser for de 6 områder, der var peget på i Wilhjelmudvalgets rapport. Forundersøgelserne førte til, at der kunne igangsættes pilotprojekter for følgende 5 områder: Lille Vildmose, Mols Bjerge, Møn, Thy og Gribskov og Esrum Sø (Kongernes Nordsjælland). Det sydfynske Øhav blev derimod opgivet, da Fyns Amt havde betænkeligheder og flere kommuner var modstandere af projektet.

Miljøministeren tog endvidere efter aftale med Friluftsrådet initiativ til at igangsætte forundersøgelser til pilotprojekter for Skjern Å og Roskilde Fjord. På baggrund af forundersøgelserne fandt ministeren ikke, at der var tilstrækkelig lokal opbakning, og disse to pilotprojekter blev ikke igangsat. Til gengæld igangsatte miljøministeren pilotprojekter for Vadehavet og Læsø på baggrund af henvendelser fra henholdsvis Sønderjyllands og Ribe Amtsråd og Læsø Kommunalbestyrelse.

Friluftsrådet valgte senere selv at støtte undersøgelsesprojekter for Skjern Å og Roskilde Fjord samt Åmosen-Tissø på Vestsjælland. Disse undersøgelsesprojekter har afgivet rapport samtidigt med de 7 pilotprojekter og efter de samme retningslinjer.

Pilotprojekternes gennemførelse

Der har været nedsat en lokalt sammensat styregruppe for hvert pilotprojekt, hvor formanden har været udpeget af ministeren, og det lokale statsskovedistrikt har fungeret som sekretariat i samarbejde med de berørte amter og kommuner.

Pilotprojekterne blev igangsat med ganske få retningslinjer og uden en model for, hvordan en dansk nationalpark kunne forventes at se ud. Formålet med pilotprojekterne var, at styregrupperne på baggrund af undersøgelser og lokal de-

bat skulle drøfte, hvordan en nationalpark kunne se ud i deres område og derefter udarbejde en vision med en plan for afgrænsning og indhold af en nationalpark.

Styregruppernes arbejde skulle tage udgangspunkt i, at en nationalpark måtte forventes at udvikles over et længere tidsrum, f.eks. 20-30 år, og at udviklingen i alt det væsentlige skulle baseres på frivillighed og lokal tilslutning.

Der blev lagt vægt på, at pilotprojekterne skulle pege på løsninger, der afgørende ville styrke naturen og dens muligheder for udvikling, som ville styrke varetagelsen af de kulturhistoriske værdier, og som kunne fremme befolkningens muligheder for at opleve naturen.

Pilotprojekterne fik endvidere ansvar for at gennemføre en række undersøgelser, der kvalitetsmæssigt kunne udgøre et fyldestgørende grundlag for selve pilotprojektarbejdet, og dermed også kunne indgå i grundlaget for en evt. senere beslutning om etablering af nationalparker af en kvalitet, der også internationalt var overbevisende.

2.2 Den Nationale Følgegruppe

Nedsættelse af Den Nationale Følgegruppe

Følgegruppen blev nedsat i februar 2004 med fhv. formand for Friluftsrådet Bent Agerskov som formand og fhv. industriminister Nils Wilhjelm som næstformand. Følgegruppen på i alt 32 medlemmer fik en bred sammensætning med repræsentanter for relevante erhvervs- og interesseorganisationer, relevante ministerier samt styregruppeformændene for de 7 pilotprojekter.

Følgegruppen fik til opgave at give anbefalinger med hensyn til procedure og kriterier for udpegning og etablering af danske nationalparker samt modeller for deres forvaltnings- og lovgivningsmæssige rammer.

Følgegruppen havde desuden til opgave at følge, drøfte og støtte arbejdet med pilotprojekterne, at indsamle og formidle internationale erfaringer med etablering af nationalparker, at drøfte målretningen af forskellige støtte- og tilskudsordninger og at gennemføre en evaluering af pilotprojekterne.

Følgegruppens rapport

Følgegruppen afleverede sin rapport til miljøministeren den 1. marts 2006 med en række anbefalinger. Følgegruppen fremhæver 4 vigtige forudsætninger, som har ligget til grund for anbefalingerne:

- Etablering af nationalparker forudsætter, at der sikres tilstrækkelig statslig finansiering til nationalparkernes drift og udvikling. Dette bør ikke ske på bekostning af varetagelsen af naturinteresserne i andre dele af landet.
- Udvikling af nationalparker sker over en lang årrække og er baseret på et hovedprincip om frivillighed. Såfremt der undtagelsesvis gennemføres tvangsmæssige restriktioner, sker det mod fuld kompensation.
- Der kan besluttes foranstaltninger for at indføre et højere beskyttelsesniveau af hensyn til natur- og kulturmiljøer i nationalparker. Medfører dette restriktioner i jordbrugets drift og udviklingsmuligheder – som ikke gælder udenfor nationalparken – vil der, som forudsat i kommissoriet for følgegruppen, ske fuld kompensation, jf. princippet i § 26a i miljøbeskyttelsesloven.
- Etablering af nationalparker forudsætter bred lokal opbakning. Anbefalingerne er afgivet af en enig følgegruppe bortset fra en enkelt mindretalsudtalelse fra pilotprojekt Vadehavet.

Regeringens holdning

Regeringen kan tilslutte sig følgegruppens anbefalinger bortset fra enkelte undtagelser vedr. forvaltningsmodel for nationalparker, som nærmere er angivet nedenfor.

3. LOV OM NATIONALPARKER

Regeringen vil fremsætte lovforslag om nationalparker i den kommende folketingssamling,

3.1 Lovforslaget

Det vil ske i form af en generel lov om nationalparker, der skal gælde for alle nationalparker. Loven vil ikke blive en konkret lov, der udpeger den enkelte nationalpark.

Loven skal beskrive formålet med udpegning af nationalparker. Loven skal desuden fastlægge de kriterier, som et område skal opfylde for at blive udpeget som nationalpark, og den procedure, der skal gennemføres i forbindelse med udpegning og etablering af nationalparker, herunder om inddragelse af offentligheden.

Loven vil indeholde hjemmel for ministeren til at fastsætte de retlige og planlægningsmæssige rammer for udviklingen af den enkelte nationalpark gennem udstedelse af en bekendtgørel-

se. Bekendtgørelsen vil bl.a. omfatte områdeafgrænsning og den nærmere sammensætning af bestyrelsen. De planlægningsmæssige rammer kan bl.a. omfatte bestemmelser om byudvikling, etablering af anlæg og infrastruktur.

Loven vil endelig indeholde en model for forvaltningen af nationalparker, herunder hvordan nationalparkmyndigheden sammensættes, hvilke opgaver og ansvar, den skal have, og de forvaltningsmæssige krav til dens administration.

3.2 Formål med nationalparker

Hovedformålet med etablering af nationalparker er, som understreget af Den Nationale Følgegruppe, »at styrke og udvikle naturen« i områderne. Samtidig er der store muligheder for at tilgodese en række andre formål.

Nationalparker skal sikre større sammenhængende naturområder og landskaber af national og international betydning. I de udpegede nationalparker skal områdernes naturkvalitet afgørende styrkes, ligesom det er vigtigt at områdernes landskabelige, geologiske og kulturhistoriske værdier og mangfoldigheden i kulturlandskabet bevares og synliggøres.

Nationalparkerne skal fremme befolkningens muligheder for at bruge og opleve naturen og landskabet, hvilket samtidig har en gavnlig indflydelse på befolkningens sundhed og velfærd. Undervisning, formidling og naturvejledning bør spille en central rolle, ligesom nationalparkerne kan være med til at understøtte og styrke forskning i områdets værdier.

Det er afgørende, at befolkningen inddrages i forvaltningen og udviklingen af nationalparkerne. Det vil sikre en lokal forankring, og er med til at styrke bevidstheden om nationalparkens værdier. Det skal understreges, at nationalparkerne kan være med til at understøtte en udvikling til gavn for lokalsamfundet, herunder erhvervslivet, under respekt af beskyttelsesinteresserne.

3.3 Udpegningskriterier

Regeringen finder, at det overordnede kriterium for udpegning af et område til nationalpark skal være, at området har national og/eller international betydning på grund af dets enestående naturmæssige og landskabelige værdier.

Området skal rumme betydelige arealer med biodiversitet, naturtyper, økologiske sammenhænge og forskningsmæssige værdier. Samtidig

skal området have et betydeligt potentiale for at kunne etablere større sammenhængende naturområder og for i væsentlig grad at styrke naturområdernes naturkvalitet, kontinuitet og skabe muligheder for fri dynamik. Der lægges endvidere vægt på, at området, sammen med andre danske nationalparker, bidrager til at dække de vigtigste danske naturtyper.

Det forudsættes, at området ved at blive udpeget som nationalpark kan give befolkningen og besøgende bedre muligheder for at færdes i og opleve værdifulde landskaber og storslået natur, ligesom en udpegningsområde som nationalpark skal bidrage til at styrke og synliggøre væsentlige kulturhistoriske værdier.

Der lægges vægt på, at en udpegningsområde som nationalpark er et velegnet redskab til en koordineret, langsigtet udvikling af områdets nationale naturmæssige, landskabelige, geologiske, kulturhistoriske og friluftsmæssige værdier i samspil med lokalbefolkningen og erhverv.

Endelig lægges vægt på, at når et område udvælges som mulig nationalpark, så skal området opfylde flest mulige formål og udpegningskriterier i en kommende nationalparklov. Det er under alle omstændigheder en forudsætning, at der vil ske en afgørende styrkelse af naturværdierne.

3.4 Procedure for udvælgelse, udpegningsområde og etablering

Regeringen kan tilslutte sig følgegruppens forudsætning om, at etablering af nationalparker skal bygge på bred lokal opbakning.

Det er endvidere afgørende for at et område kan komme i betragtning til at blive udvalgt som en mulig nationalpark, at der er gennemført et grundigt forarbejde med undersøgelser og planlægningsovervejelser samt en inddragelse af lokalbefolkningen for at sikre en åben debat og lokal forankring i et balanceret samspil med de nationale interesser.

Det foreslås, at første led i udpegnings- og etableringsproceduren bliver, at miljøministeren evt. efter en nærmere procedure udvælger et eller flere områder, som kan komme på tale som nationalpark. For hvert område udarbejdes et forslag til nationalpark, der bl.a. indeholder forslag til præcis områdeafgrænsning, vision, formål og rammer for planlægning af området samt forvaltnings- og administrative forhold.

Forslaget til nationalpark udsendes til offentlig debat på mindst 4 måneder og med inddra-

gelse af lokalbefolkning og hovedinteressenter. Forslaget skal være ledsaget af information om nationalparkens nærmere hovedindhold og forvaltning, ligesom der skal gennemføres en skriftlig orientering af de berørte lodsejere.

På baggrund af debatfasen udarbejder og udsteder miljøministeren de endelige bestemmelser for nationalparken med hensyn til afgrænsning, vision, formål, rammer, forvaltning m.m.

3.5 Forvaltningsmodel

Regeringen er enig i følgegruppens anbefaling om, at en forvaltningsmodel for danske nationalparker skal bestå af en decentral model med 1) en nationalparkbestyrelse, 2) et lokalt nationalparkråd og 3) et sekretariat.

1) Nationalparkbestyrelse

Nationalparkbestyrelsen sammensættes af repræsentanter fra stat, kommune(r), udvalgte interesseorganisationer samt to medlemmer udpeget af det lokale nationalparkråd. Formanden for bestyrelsen udpeges af ministeren.

Bestyrelsen får til opgave at udarbejde en plan med klare mål for nationalparkens udvikling og drift under inddragelse af lokalbefolkningen og træffe beslutninger om den daglige drift og nationalparkens udvikling. Alle planlægnings spørgsmål, der vedrører byudvikling, anlæg af nye veje, udlægning af områder til feriebebyggelse m.v. sker gennem kommuneplanlægningen inden for de rammer for nationalparken, som ministeren har fastsat.

Bestyrelsen overtager ikke kompetencer fra andre myndigheder. Bestyrelsen skal gives mulighed for at gøre indsigelse efter planloven overfor den kommunale planlægning og anke visse kommunale og statslige afgørelser.

Bestyrelsen får selvstændigt budgetansvar i overensstemmelse med særlige retningslinjer og revisionsinstruks, ligesom den efter aftale med lodsejere (private såvel som staten) får mulighed for at målrette statslige driftsmidler og tilskudsordninger mod realisering af nationalparkens plan for drift og udvikling.

2) Lokalt nationalparkråd

Nedsættelse af et lokalt nationalparkråd har til formål at sikre en bred lokal indflydelse på parkens drift og udvikling. Rådet er rådgivende i forhold til bestyrelsen og sammensættes af repræsentanter fra organisationer, lodsejere, per-

soner med faglig ekspertise samt uorganiserede borgere med interesser for nationalparken.

3) Sekretariat

Nationalparkens daglige drift og betjening af bestyrelsen forstås af et sekretariat, som bør placeres, hvor det vurderes mest hensigtsmæssigt.

Sekretariatets placering vil blive bestemt i forbindelse med udpegningen og vil blive fastlagt i bekendtgørelsen for den enkelte nationalpark.

Følgegruppen har anbefalet, at der nedsættes et nationalt nationalparkråd, der drøfter fællesspørgsmål for nationalparkerne og rådgiver ministeren. Regeringen finder dog ikke, at der er det store behov herfor også set i forhold til det lille antal nationalparker, der forventes etableret i de første år.

3.6 Frivillighed og evt. restriktioner

Regeringen er enig i følgegruppens forudsætning om, at udvikling af nationalparker sker over en lang årrække og er baseret på et hovedprincip om frivillighed. Såfremt der undtagesvis gennemføres tvangsmæssige restriktioner, sker det mod fuld kompensation.

Regeringen er endvidere enig i følgegruppens forudsætning om, at der kan besluttes foranstaltninger for at indføre et højere beskyttelsesniveau af hensyn til natur- og kulturmiljøer i nationalparker. Hvis dette medfører restriktioner i jordbrugets drift og udviklingsmuligheder – som ikke gælder udenfor nationalparken – vil det, jf. princippet i § 26a i miljøbeskyttelsesloven, ske mod fuld kompensation.

3.7 Betalingsordninger m.m.

Det er afgørende for en udvikling af nationalparker baseret på frivillighed, at der forefindes relevante forvaltningsredskaber, herunder betalingsordninger, og at der i øvrigt gøres brug af eksisterende redskaber og instrumenter.

Regeringen vil derfor arbejde for, at relevante statslige støtteordninger og forvaltningsmidler udformes og forvaltes, så de kan bidrage til udviklingen af nationalparker. Relevante ordninger er bl.a. landdistriktsprogrammet, LIFE-ordningen og naturforvaltningsmidlerne. For landdistriktsprogrammet vil følgegruppens anbefalinger således indgå i drøftelserne i Regeringens udvalg for landdistriktsudvikling (RUL) om udformningen af programmet for perioden 2007-2013.

Følgegruppen har i sin rapport anbefalet en række nye ordninger, der kan bidrage til drift og udvikling af nationalparker. De foreslåede ordninger dækker bredt i forhold til de af følgegruppen opstillede formål for nationalparker. Der foreslås desuden ordninger, der understøtter partnerskab og samarbejde mellem lodsejere og myndigheder. Endelig foreslås øgede tilskud eller andre incitamenter for ordninger, hvor flere landmænd og/eller skovejere går sammen om et initiativ.

Følgegruppen har desuden anbefalet med hensyn til instrumenter og redskaber til etablering og udvikling af nationalparker, at der etableres en jordfond til jordfordeling, og at statslige erhvervelser (alternativt ekspropriation) og fredning indgår, ikke mindst i tilknytning til kerneområder og etablering af publikumsarealer.

Disse forslag vil regeringen lade indgå i det videre arbejde.

3.8 Finansiering

Der skal afsættes statslige midler til drift og udvikling for at sikre at de nye nationalparker får et reelt indhold, herunder midler, der i dag medgår til at vedligeholde de for nationalparkerne relevante statslige arealer. Den statslige finansiering for det enkelte nationalparkområde fastlægges ved den endelige udpegning med et fast beløb fordelt på drift og udvikling (primært arealerhvervelse, anlæg og formidling).

Nationalparkbestyrelsen kan herudover tilvejebringe supplerende finansiering fra tilskudsordninger og lokal medfinansiering, herunder kommunale midler, partnerskaber, sponsorater m.m. Lokal finansiering er ikke en forudsætning for udpegning af et område til nationalpark, men kan ses som en indikator på lokal opbakning og bidrage til at finansiere nationalparken.

4. DEN VIDERE PROCES

Det forventes, at miljøministeren efter lovforslagets vedtagelse i første omgang vil udvælge 1-2, måske 3, områder medio 2007, som skal gennemgå den med lovgrundlaget vedtagne udpegnings- og etableringsprocedure.

Udvælgelsen vil ske i overensstemmelse med lovgrundlagets udpegningskriterier og på baggrund af projekternes afrapportering, ligesom

der skal tages højde for det videre forløb i områderne fra afrapporteringen og frem til udvælgelsestidspunktet.

Udvælgelsen vil ske på grundlag af såvel de statsligt udpegede pilotprojekter som de af Fri-luftsrådet støttede undersøgelsesprojekter.

Det forventes, at den eller de første danske nationalparker tidligst kan etableres i 2008.

Hermed slutter redegørelsen.

93. møde

Tirsdag den 23. maj 2006 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene.

(Spørgetimen).

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortrædere for folketingsmedlemmerne Hanne Severinsen (V) og Christian H. Hansen (DF).

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 44 [afstemning]:

Forespørgsel til integrationsministeren [om børn i danske asylcentre].

Af John Dyrby (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

(Forespørgslen anmeldt 25/4 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/4 2006. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 18/5 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), John Dyrby (S), Steen Gade (SF), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Høgni Hoydal (TF), Lars-Emil Johansen (SIU) og Kuupik Kleist (IA). Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Irene Simonsen (V), Søren Krarup (DF) og Henriette Kjær (KF)).

5) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 42 [afstemning]:

Forespørgsel til transport- og energiministeren [om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer].

Af Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Martin Lidegaard (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 4/4 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/4 2006. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 19/5 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 76 af Lars Christian Lilleholt (V), Kim Mortensen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Martin Lidegaard (RV) og Anne Grete Holmsgaard (SF). Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Per Clausen (EL)).

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Lettelse af administrative byrder).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 30/3 2006. Betænkning 3/5 2006. Anden behandling 16/5 2006).

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld. (Forenkling af reglerne om eftergivelse af studiegæld samt forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 15/3 2006. Første behandling 30/3 2006. Betænkning 3/5 2006. Anden behandling 16/5 2006. Ændringsforslag nr. 1 af 22/5 2006 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

8) Tredje behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om ændring af affalds- og råstof-afgiftsloven. (Fritagelse fra affaldsafgift for forbrænding af fiberfraktioner, der stammer fra afgasning og separering af husdyrgødning).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 7/4 2006. Betænkning 10/5 2006. Anden behandling 16/5 2006. Ændringsforslag nr. 1 af 22/5 2006 til tredje behandling af skatteministeren (Kristian Jensen)).

9) Tredje behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Optræknings via én skattekonto).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 7/4 2006. Betænkning 3/5 2006. Anden behandling 16/5 2006).

10) Tredje behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove. (Indførelse af et sundhedsbidrag, ændringer som led i den kommunale finansieringsreform m.v.).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 7/4 2006. Betænkning 10/5 2006. Anden behandling 16/5 2006).

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 208:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Konsekvensændringer som følge af sundhedsbidraget og kommunalreformen).

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 7/4 2006. Betænkning 10/5 2006. Anden behandling 16/5 2006).

12) Tredje behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om anlæg af første etape af Frederikssundmotorvejen mellem Motorring 3 og Motorring 4.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 22/2 2006. Første behandling 15/3 2006. Betænkning 27/4 2006. Anden behandling 11/5 2006).

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om anlæg af motorvej mellem Ølholm og Vejle og udbygning af motortrafikvejen mellem Riis og Ølholm til motorvej (rute 18). Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 22/2 2006. Første behandling 15/3 2006. Betænkning 27/4 2006. Anden behandling 11/5 2006. Tillægsbetænkning 18/5 2006).

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 164:

Forslag til lov om udbygning af Holbækmotorvejen mellem Fløng og Roskilde Vest.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Fremsat 22/2 2006. Første behandling 15/3 2006. Betænkning 27/4 2006. Anden behandling 11/5 2006).

15) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 73:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en ny oplysningspulje vedrørende udviklingslandene på 45 mio. kr.

Af Jeppe Kofod (S), Margrethe Vestager (RV), Steen Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 7/2 2006. Første behandling 15/3 2006. Betænkning 2/5 2006).

16) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks fremtidige finansiering af globale udfordringer (den globale ramme).

Af Margrethe Vestager (RV) m.fl.

(Fremsat 7/2 2006. Første behandling 15/3 2006. Betænkning 2/5 2006).

17) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 79:

Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats til bekæmpelse af hiv/aids blandt verdens fattigste.

Af Jeppe Kofod (S) m.fl.

(Fremsat 21/2 2006. Første behandling 25/4 2006. Betænkning 18/5 2006).

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om indfødsretsprøve.

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).

(Fremsat 30/3 2006. Første behandling 19/4 2006. Betænkning 11/5 2006).

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 226:
Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj).
(Fremsat 6/4 2006. Første behandling 28/4 2006.
Betænkning 18/5 2006).

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 175:
Forslag til lov om ændring af dødsboskatteloven.
(Lempelse af beskattningen af mellemprioden i ikke-skattepligtige dødsboer).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 15/3 2006. Første behandling 27/4
2006. Betænkning 17/5 2006).

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 206:
Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og personskatteloven. (Fradrag for bidrag til arbejdsløshedsforsikring og personfradrag til begrænset skattepligtige personer).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 27/4
2006. Betænkning 17/5 2006).

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 209:
Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love. (Ét fælles inddrivelsessystem m.v.).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 29/3 2006. Første behandling 27/4
2006. Betænkning 17/5 2006).

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 224:
Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven og lov om afgift af lønsum. (Ændrede momsregler for visse hjemmeplejeydelser og kunstdefinition samt indsættelse af hjemmel til modregning af negative afgiftsbeløb i efterfølgende indkomstår for visse lønsumsafgiftspligtige virksomheder).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 5/4 2006. Første behandling 27/4 2006.
Betænkning 17/5 2006).

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 225:
Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og ligningsloven. (Udenlandske firmabiler, fradrag for særlig brændstoføkonomiske brugte indførte personbiler og ophævelse af gebyret for vurdering af nye køretøjer).
Af skatteministeren (Kristian Jensen).
(Fremsat 5/4 2006. Første behandling 27/4 2006.
Betænkning 17/5 2006).

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 228:
Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Frihed for folkekirken og andre trossamfund for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab).
Af Lissa Mathiasen (S), Simon Emil Ammitzbøll (RV), Kamal Qureshi (SF), Majbrit Berlau (EL) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).
(Fremsat 7/4 2006. Første behandling 4/5 2006.
Betænkning 18/5 2006).

26) Forespørgsel nr. F 34:
Forespørgsel til udenrigsministeren og ministeren for udviklingsbistand [om Doharunden].
Af Rune Lund (EL) og Frank Aaen (EL).
(Forespørgslen anmeldt 23/2 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 1/3 2006).

27) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 134:
Forslag til folketingsbeslutning om regler for lobbyister i EU.
Af Rune Lund (EL) m.fl.
(Fremsat 25/4 2006).

28) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 129:
Forslag til folketingsbeslutning om tilsætning af ildelugtende stoffer i lighergas.
Af Karin Nødgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 7/4 2006).

29) Første behandling af lovforslag nr. L 234:
Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om valg til Folketinget. (Forhøjelse af pensionsalderen fra 60 år til 67 år).
Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 25/4 2006).

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 137:
Forslag til folketingsbeslutning om krav til hoteller om ikke at medvirke til formidling af sexkøb.
Af Frank Aaen (EL) m.fl.
(Fremsat 2/5 2006).

31) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Betænkning og indstilling vedrørende den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 2004.

Af Finansudvalget.

(Fremsat 18/5 2006 i betænkning fra Finansudvalget).

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Medlemmer af Folketinget Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af Det Internationale Atomenergiagenturs formål. (Beslutningsforslag nr. B 142).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spørgetimen****Formanden:**

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget beskæftigelsesministeren og socialministeren.

Nu nævner jeg dem, som har meldt sig som spørgere, og efterfølgende vil jeg nævne dem, som jeg skønner der er mulighed for at nå i spørgetimen, i den rækkefølge, de kommer på i.

Til beskæftigelsesministeren er anmeldt følgende spillere: Jørgen Arbo-Bæhr, Ole Sohn, Villy Søvnald, Thomas Krog, Thomas Adelskov, Bjarne Laustsen, Elisabeth Geday og Lise von Seelen.

Til socialministeren er anmeldt følgende spillere: Lise von Seelen, Lene Hansen, Lotte Bundsgaard, René Skau Björnsson, Jørgen Arbo-Bæhr, Villy Søvnald, Thomas Krog, Pia Kristensen, Bente Dahl, Karen Hækkerup og Morten Østergaard.

Så mange kan vi ikke nå, og derfor har jeg med skyldig hensyntagen til partierne sat følgende på listen:

1. Jørgen Arbo-Bæhr
2. Ole Sohn
3. Thomas Adelskov
4. Bjarne Laustsen
5. Elisabeth Geday
6. Lise von Seelen
7. Villy Søvnald
8. Pia Kristensen.

Og så når vi næppe flere.

Den første, der har spørgsmål til beskæftigelsesministeren, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Spm. nr. US 140**Jørgen Arbo-Bæhr (EL):**

Tilbage i februar 2004 forklarede beskæftigelsesministeren, hvad det var, der var regeringens målsætning for den økonomiske udvikling, hvor han bl.a. påpegede, at der er to grundpiller, nemlig skattestoppet og bremsen på væksten i den offentlige sektor. Efter 10 år vil den offentlige sektor kun være øget med 5 pct., mens den private er blevet 20 pct. større.

Så kunne man jo sige: Nå, ja, det kan selvfølgelig være en målsætning. Men i den forbindelse har vi jo med Økonomisk Redegørelse fået syn for sagen og set, at det i den forløbne periode rent faktisk har været sådan, at væksten i den offentlige sektor har været væsentlig mindre end væksten i den private sektor. Det samme gælder med hensyn til fremtiden: der er det en del af grundlaget for oplægget til velfærdsforhandlingerne.

Jeg vil bare gerne bede ministeren om at bekræfte, at målsætningen er, at vi skal have en større vækst i den private sektor, i det private forbrug, end i den offentlige sektor, og om det stadig væk er ministerens holdning og udgangspunktet for velfærdsforhandlingerne.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er glad for, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr er kommet et skridt videre i sin økonomiske forståelse, for hidtil har vi jo diskuteret det sådan, at når der skete en vækst i den private sektor, måtte der nødvendigvis ske et fald i den offentlige sektor.

Nu konstaterer hr. Jørgen Arbo-Bæhr i sit spørgsmål, at der er vækst begge steder, og det

er jo lige præcis det, der er det nye, som den her regering har gennemført. Der er vækst i den offentlige sektor; den prøver vi at begrænse til 0,5 pct. om året; det er ikke lykkedes helt, men vi har dog fået lagt et loft over, og så sker der samtidig en vækst i den private sektor. Det er jo en lykke for samfundet, at vi nu kan skabe tusindvis af arbejdspladser i den private sektor, hvilket kan danne grundlag for velfærden i Danmark.

Kl. 13.05

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Men nu var det jo ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om ikke ministeren kunne bekræfte, at indtil videre er målsætningen i den her regeringsperiode – og også i den kommende periode – at væksten i den private sektor skal være større, endda væsentlig større, end væksten i den offentlige sektor. Er det ikke korrekt forstået?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er korrekt forstået, at vi planlægger et loft over væksten i den offentlige sektor, og den har vi angivet til 0,5 pct. Som jeg sagde før, er det ikke lykkedes os at komme ned på de 0,5 pct., men det er rigtigt, at det er vores mål.

Der opnår vi jo så den fantastisk lykkelige ting, at ud over at der kommer flere ressourcer til den offentlige sektor, så stiger væksten i den private sektor, og det kan skabe tusindvis af arbejdspladser i Danmark, hvilket er forudsætningen for fortsat vækst og velstand i det danske samfund.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Når nu ministeren ikke vil svare på, om ikke det er rigtigt, at væksten i den private sektor stiger væsentlig mere end i den offentlige sektor, vil jeg bare nævne et par enkelte tal.

Ifølge Økonomisk Redegørelse har væksten i privatforbruget i 2006 været 2,5 pct. og væksten i det offentlige forbrug 0,5 pct. – det er indtil maj – og man forudser, at i maj 2007 vil væksten i det offentlige forbrug være steget med 0,5 pct. og i det private forbrug med 1,8 pct., altså tre-fire gange så høj en vækst i det private forbrug.

Derfor vil jeg spørge igen: Kan ministeren ikke bekræfte, at man forudsætter en meget kraftigere stigning i det private forbrug end i det offentlige forbrug, og at det har været tilfældet indtil videre i den her regeringsperiode?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne bekræfte, at vi har en målsætning om, at væksten skal være 0,5 pct. i det offentlige forbrug, men desværre må vi jo konstatere, at vi ikke har kunnet overholde det helt, så det er blevet 1 pct. Men hr. Jørgen Arbo-Bæhr har fanget pointen rigtigt, nemlig at der sker en stigning, både i den private sektor og i den offentlige sektor.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for et sidste spørgsmål.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Godt, så bliver jeg nødt til at spørge ministeren direkte, om han er enig med finansministeren, når finansministeren i et svar til mig den 26. april 2006 siger følgende:

Man kan bare ikke se bort fra, at det samtidig vil gøre, at vi øger det samlede nominelle forbrug i den offentlige sektor fuldstændig parallelt til stigningen i de private økonomier.

Han siger altså i det her svar, at han forudser, at stigningen i det private og i det offentlige foregår fuldstændig parallelt, i modstrid til hvad der fremgår af Økonomisk Redegørelse, og i modstrid til hvad det var, beskæftigelsesministeren sagde tilbage i 2004.

Jeg kan simpelt hen ikke få de ting til at hænge sammen. Hvad er rigtigt: Forudser man en kraftigere stigning i det private forbrug end i det offentlige, eller forudser man en parallel udvikling?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg ikke tage stilling til, hvad finansministeren har skrevet, men når man bruger udtrykket en parallel udvikling, kunne det jo f.eks. dække over, at der var stigning begge steder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 141

Ole Sohn (SF):

Det er sådan set en interessant debat, der er startet her med ministeren og hr. Jørgen Arbo-Bæhr, om stigningen i væksten i den offentlige sektor. Når man tænker tilbage på, hvad statsministeren sagde i begyndelsen af den her valgperiode,

var det nemlig, at for Venstre var det en fast politik, at der skulle være flere offentligt ansatte – det var bl.a. en følge af, at der var en stigning på 0,5 pct. i den offentlige sektor; det ville give flere offentligt ansatte. Jeg tror oven i købet, at Venstre lavede store annoncer, hvor man sagde, at der kom 14.000 flere offentligt ansatte. Det var vi nogle der betvivlede, og når man så ser forsiden af Politiken i dag, som refererer til Økonomisk Redegørelse, viser det sig, at der er blevet 11.000 færre offentligt ansatte.

Så vil jeg gerne stille beskæftigelsesministeren spørgsmålet: Mener beskæftigelsesministeren stadig væk, at der er mulighed for at leve op til de forpligtelser i den offentlige service, som man med rimelighed kan forvente som borger, og leve op til den målsætning, som regeringen sætter for en ordentlig standard i den offentlige sektor?

Kl. 13.10

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare sige om tallet 14.000, at det var det, vi kunne få oplyst fra Danmarks Statistik, dengang vi førte valgkampen, og det var derfor, vi nævnte det tal. Jeg har ikke læst Politiken i dag og ved så ikke, om det er Danmarks Statistik, der har korrigeret sine tal, men det kan vi jo så finde ud af.

Men må jeg sige, at den her regering fuldt ud har levet op til de forpligtelser og intentioner, vi har, med hensyn til at levere offentlig service og med hensyn til at levere en sund, fremadrettet økonomi i det danske samfund. Der er en kæmpe efterspørgsel efter arbejdskraft, og derfor må man sige, at når vi sammenligner os med Europas lande, er vi absolut nummer et med hensyn til økonomisk holdbarhed. Og det skal vi jo være glade for, for det er den største sociale sikring, vi kan give.

Ole Sohn (SF):

Bare sådan til orientering: Politiken refererer til Økonomisk Redegørelse, der blev offentliggjort i går, og finansministeren måtte erkende, at de tal, som Venstre har brugt, er fejlagtige. Der er rent faktisk sket et markant fald i antallet af beskæftigede i den offentlige sektor.

Når jeg fokuserer på det, er det, fordi vi jo alle sammen – forhåbentlig – er optaget af at have en rimelig ordentlig offentlig sektor, men meget tyder på, at man får sværere og sværere ved at få den offentlige sektor til at hænge sammen med

skattestoppet, fordi det giver et pres på kommunerne. Den aktuelle sag, som andre sikkert kommer ind på, med ældreomsorgen her i København viser jo, hvor slemt det kan gå med omsorgen, når der ikke er hænder nok.

Så mit spørgsmål er: Hvordan vil beskæftigelsesministeren sikre sig, at der bliver uddannet tilstrækkeligt med arbejdskraft i den offentlige sektor til at leve op til de forpligtelser, som man berettiget må kunne forlange af en god ældreomsorg?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis finansministeren har redegjort for de tal på et pressemøde i går, tilslutter jeg mig det, finansministeren har forklaret.

Må jeg så godt sige, at det, der jo er humlen i det, vi har oplevet, siden den her regering tiltrådte i 2001, er, at der er sket et øget forbrug i den offentlige sektor og et øget forbrug i den private sektor. Så vil vi stå over for nogle udfordringer i den kommende tid. 2007 vil jo være det år, hvor der for første gang er flere, der forlader arbejdsmarkedet, end der kommer ind på arbejdsmarkedet. Og derfor vil det da stille nogle særlige krav til den offentlige sektor at kunne deltage i konkurrencen om den fremtidige arbejdskraft. Derfor skal man jo være på forkant med hensyn til uddannelse, efteruddannelse osv. af medarbejderne.

Ole Sohn (SF):

Jo, men det indebærer jo, at kommunerne får stillet økonomiske midler til rådighed, sådan at de er i stand til at give servicemedarbejderne – det vil sige dem, der har den borgernære service; det er pædagoger, skolelærere, plejepersonale og hjemmehjælpere – en ordentlig løn og en bedre uddannelse, sådan at de får en højere status.

Det, der er humlen i problemet, er jo, at det er lavstatusområder, og det kræver, at regeringen også investerer i den offentlige sektor, men det er der simpelt hen ikke råd eller rum til – ja, der er råd til det, men ikke rum til det – i regeringens skattestoppolitik. Og det er derfor, ministeren er nødt til at forholde sig til kernen i problemet, som er, at regeringens politik til dato har ført og vil føre til fortsat færre og færre offentligt ansatte.

Der er spørgsmålet: Hvordan vil ministeren så sikre, at vi kan opretholde en ordentlig offentlig velfærd, så længe skattestoppet fortsætter, og

så længe vi kan se et stadigt fald i antallet af offentligt beskæftigede?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at hr. Ole Sohn gør sig skyldig i en misforståelse. Kommunerne og amterne har flere penge til rådighed i 2006, end de havde i 2005; de havde flere penge til rådighed i 2005, end de havde i 2004; de havde flere penge til rådighed i 2004, end de havde i 2003. Det er jo sandheden om det, og de vil have flere penge til rådighed til løsning af deres opgaver i 2007, end de har i 2006.

Så må man sige, at så er det jo opgaven at prioritere de midler, man har, og det er netop det, vi har folkevalgte kommunalbestyrelser og regionsråd til at gøre.

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.15

Ole Sohn (SF):

Med fare for at give ministeren et chok vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i den første del af besvarelsen. Kommunerne har fået flere penge, det kan man jo se. Man kan se, at tallet er større i 2006 end i 2005, men det er ikke et målbart tal. Det, der er det målbare, er, at der faktisk er blevet flere børn og flere ældre. Det vil sige, at behovet for omsorg er vokset, og det kan ikke dækkes inden for de 0,5 pct. Det er i øvrigt også en af grundene til, at kommunerne oven i købet har overskredet det, og at regeringen ikke har turdet gribe ind over for det.

Men det, der er kernen i det hele, er, at vi er nødt til at sikre en ordentlig ældreomsorg. Det indebærer flere ansatte, bedre løn og bedre uddannelse, og hvordan vil regeringen sikre det? Det er ikke noget, man bare kan sige er kommunernes ansvar, for kommunernes økonomi rækker ikke til det.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har vi altså ikke statsstyre i Danmark alle steder, og derfor er det jo en kommunal opgave. Det, vi skal sørge for, er, at kommunerne leverer den tilstrækkelige kvalitet, og her vil jeg sige, at hvis spørgeren tænker på det, vi de sidste dage har oplevet i fjernsynet, må man sige, at der måske er nogle holdningsspørgsmål og nogle ud-

dannelsesspørgsmål, vi skal give os i kast med her.

Men jeg er nødt til at sige til hr. Ole Sohn, at det er en stor misforståelse, hvis hr. Ole Sohn mener, at det er skattestoppet, der er skyld i alle ulykker. Skattestoppet sikrer, at det, vi betaler i procenter, det, vi betaler i kroner og øre, er det samme, når det er afgifter, det drejer sig om, og det har været uændret siden den 27. november 2001 til borgernes store tilfredshed og til samfundets store gavn, fordi der er gang i hjulene i Danmark.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 142

Thomas Adelskov (S):

Det er jo en spændende debat, og jeg synes, der er grund til at grave lidt mere i regeringens misbrug af tallene i valgkampen og også i beskæftigelsesministerens løfte om, at man overholder serviceforpligtelserne i den offentlige sektor. Jeg tror, der er mange, som så tv i søndags, der vil være uenige i den udlægning af den offentlige service og kvaliteten af den.

Men jeg vil sådan set spørge beskæftigelsesministeren om noget helt andet. For 14 dage siden havde vi en diskussion her i Folketingssalen med beskæftigelsesministeren, og den gik på, at beskæftigelsesministeren havde misbrugt en undersøgelse til at svine de arbejdsløse til og anklage dem for ikke at ville finde arbejde. Så kunne vi læse i Jyllands-Posten den 19. maj, at nu er det socialrådgiverne, som ikke vil hjælpe de ledige i arbejde. Tværtimod mener beskæftigelsesministeren, at de sådan set bruger den meste tid på at forsøge at undgå, at de ledige kommer i arbejde.

Jeg kan godt forstå, at man nogle gange bliver ophidset og reagerer i nuet, men jeg vil spørge beskæftigelsesministeren, om beskæftigelsesministeren her efter et par dages betænkningstid ikke synes, det er tiden til at besinde sig og give socialrådgiverne en undskyldning for den påstand.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

På en eller anden måde må vi altså gøre op med den debatkultur, vi har med hinanden. Det er som om, at hvis man nævner nogle problemer, f.eks. at der er arbejdsløse, som ikke er motiverede til at tage et arbejde – og vi kan jo se i Dan-

marks Statistiks AKU-undersøgelse, at hver fjerde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet – mener man, at alle arbejdsløse er nogle doven-didrikker og nogle, der misbruger systemet. Omvendt mener Socialdemokraterne, at alle ledige er topmotiverede til at søge et job.

Det er da en totalt frugtesløs diskussion af føre, for som i alt her i livet er det både-og. Der er nogle ledige, der ikke er motiverede til at tage et arbejde, og så må vi da se på, hvad det er for nogle problemer. Der er også ledige, der uafledelig søger arbejde, og nogle af dem løber ind i det ene afslag efter det andet. Men det skal da ikke kortslutte debatten, fordi Socialdemokraterne gerne vil fremstille mig som en idiot, der har en særlig glæde af at pine og plage folk.

Lad os da prøve at se på problemerne, og lad os løse dem hen ad vejen. Noget har med motivation at gøre, noget har med noget videreuddannelse at gøre, og noget har at gøre med at hjælpe mennesker tilbage på arbejdsmarkedet.

Thomas Adelskov (S):

Nu har jeg ikke taget ordet idiot om beskæftigelsesministeren i min mund herinde. Beskæftigelsesministeren må selv sørge for at bringe indtrykket af sig selv ud til befolkningen.

Men se det, jeg egentlig spurgte beskæftigelsesministeren om, var ministerens udtalelse den 19. om socialrådgiverne, hvor beskæftigelsesministeren sagde, at socialrådgiverne bruger mere tid på og er mere travlt optaget af at sørge for, at folk ikke kommer i arbejde, frem for at få dem i arbejde – et groft angreb på en gruppe, som er ansat til at administrere beskæftigelsesministerens egen lovgivning.

Kl. 13.20

Jeg er lidt indigneret over det, og det er jo ikke kun mig og Socialdemokraterne, der er indigneret over det. Jeg kan jo forstå, at også De Konservative er blevet voldsomt oprørt over, at beskæftigelsesministeren har brugt så grove ord om socialrådgiverne, og jeg vil simpelt hen give beskæftigelsesministeren mulighed for lige at besinde sig og sige undskyld til socialrådgiverne, så vi kan finde tilbage til en ordentlig og god tone i den offentlige debat.

Formanden:

Der er vide rammer for, hvad man kalder sig selv. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det glæder mig, for så vil jeg fortsætte med at sige, at jeg ofte bliver fremstillet som en sadist, der har en særlig glæde i at pine og plage mennesker.

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for nogle debatter, vi fører. Vi burde jo alle sammen være optaget af at få flest muligt mennesker i beskæftigelse, og vi ved, at det er forskellige ting, der skal til. Men hr. Thomas Adelskov har en særlig måde at kortslutte debatten på, for enten er man total idiot og har ikke forstået problemerne, eller også er man total sadist, der har en glæde i at forfølge folk. Det kunne jo også være sådan, at der over for nogle grupper skulle tages nogle incitament i brug, mens man over for andre skulle bruge hjælp og støtte, men det fortaber sig ligesom i debatten.

Med hensyn til socialrådgiverne må jeg sige, at det, der er opgaven i dagens Danmark anno 2006, er at indstille sig på, at der er mangel på arbejdskraft, og derfor skal socialforvaltningerne have meget vid virksomhedskontakt for at kunne hjælpe folk. Vi står i den helt enestående situation, at vi kan hjælpe mennesker, som ellers ikke ville være kommet i arbejde. Vi kan hjælpe dem til et job på arbejdsmarkedet med lidt støtte og lidt vejledning, det er jo det, der er den store opgave i øjeblikket.

Thomas Adelskov (S):

Jeg anerkender også formandens tilkendegivelse af, at der er vide rammer for, hvad man kan kalde sig selv her i Folketingssalen, men jeg vil godt dog have lov til at spørge beskæftigelsesministeren: Når nu De Konservative ved deres arbejdsmarkedsordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, siger, at beskæftigelsesministerens udtalelser om socialrådgiverne er uanstændig, får det så ikke beskæftigelsesministeren til at genoverveje sine synspunkter og sine holdninger? Det er trods alt socialrådgiverne, der skal leve med det regime af lovgivning og regler, som beskæftigelsesministeren har lavet, med kontrol og atter kontrol af de ledige frem for det, beskæftigelsesministeren åbenbart nu synes optaget af, og som vi har påpeget gang på gang, nemlig at man netop skal bruge de gode tider til rent faktisk at anviser job i stedet for at rende og kontrollere og piske.

Mit ærinde her i dag var sådan set bare at give beskæftigelsesministeren lejlighed til her i Folketinget at undskylde sit voldsomme udfald,

som jeg og åbenbart også De Konservative synes var lige lovlig langt over stregen, over for socialrådgiverne.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som i alle livets andre forhold har min udtalelse sikkert for nogles vedkommende ramt ved siden af, så de dermed har følt sig uretfærdigt behandlet, og det skal jeg beklage. Men tilbage bliver, at hovedopgaven i dag er at sikre, at folk kommer ud og får et arbejde, og at vi giver dem den støtte og det skub, der skal til, for at de kan komme ud, få et job og blive selvforsørgende.

Lad mig bare sige, at med de konjunkturer, vi har i øjeblikket, har det danske samfund den allerstørste chance for at hjælpe masser af mennesker, som ellers ville være henvist til fortsat konthjælp uden tilknytning til arbejdsmarkedet.

Formanden:

Så er det hr. Thomas Adelskov for et sidste spørgsmål til ministeren.

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal sådan set bare takke på vegne af socialrådgiverne og på egne vegne for, at beskæftigelsesministeren her i dag har sagt undskyld til socialrådgiverne. Det synes jeg også var på sin plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 143

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har i et par omgange henvendt mig til ministeren med en sag fra Nordjylland.

En ung pige, Karina på 23 år, har været udsat for en skiulykke, og jeg kan love ministeren, at både socialrådgiveren og den unge pige selv har gjort alt, hvad der overhovedet har været muligt, for at skaffe sig en uddannelse. Karina kan ikke klare en uddannelse på almindelige vilkår, og derfor har det drejet sig om at finde et system, der gør, at hun kan få en uddannelse.

Kl. 13.25

Vi ved jo, at regeringen er meget optaget af, at alle skal have en uddannelse. Det er jeg fuldstændig enig i, og derfor er det jo skørt, at der ikke gælder nogen regler for en pige som Karina, der er 23 år. Hun skal vente, indtil hun er 25 år. Nu er det mere end et halvt år siden, jeg hen-

vendte mig første gang, jeg har skrevet igen senere, så jeg håber meget, at ministeren vil give mig et svar på, hvad Karina kan få af uddannelse, også før hun bliver 25 år.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg så heldig, at det brev til hr. Bjarne Laustsen, jeg netop har underskrevet, det står jeg med her, så derfor vil jeg kunne røbe en del af det, som hr. Bjarne Laustsen vil få overbragt af postvæsenet.

Jeg konstaterer indledningsvis, at jeg som minister ikke kan gå ind i den konkrete sag, men at jeg godt vil knytte nogle kommentarer til det, hr. Bjarne Laustsen skriver.

Først vil jeg gerne sige, at det er en forudsætning for revalidering, at der ikke er andre tilbud, der er tilstrækkelige til, at personen kan få tilknytning til arbejdsmarkedet. Det betyder, at hvis en revalidend kan klare sig med de normale støtteordninger som f.eks. SU, herunder SU's handicaptillæg, skal vedkommende det. I den situation kan hjælpen til revalidenden f.eks. bestå i tilskud til hjælpemidler og undervisningsmaterialer.

Jeg vil desuden henlede opmærksomheden på forslaget om tilskud til revalidenders elevløn, som indgik i regeringens udspil »Nye veje til arbejde – Hjælp til sindslidende og andre udsatte grupper« fra marts 2006. Vi foreslår her, at der skal gives mulighed for, at arbejdsgivere kan få tilskud til lønnen til elever under revalidering, hvis revalidenden som følge af omfattende psykiske, fysiske eller sociale problemer kun kan yde en meget begrænset indsats.

Jeg er opmærksom på, at der er revalidender, som har helt særlige problemer af psykisk, fysisk eller social karakter, hvilket betyder, at de kan have meget vanskeligt ved at få en praktikplads. Ved at kunne give løntilskud til selve elev- og lærlingelønnen vil revalidender med sådanne forudsætninger få bedre muligheder for en praktikplads som led i en revalidering.

Jeg kan endelig oplyse, at det nævnte forslag indgår i satspuljeforhandlingerne til efteråret.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, ministeren glemte at takke for den store service, at man ringer over og siger, at man agter at spørge, hvorfor der ikke er svaret på et brev. Derfor kan ministeren stå her med brevet i dag, og så kan ministeren jo også spare portoen.

Jeg tror, at Karina og familien vil blive meget glade. Der er også andre i samme kategori, for hvem det ikke er muligt at gennemføre en uddannelse, og det drejer sig jo sådan set bare om at lave nogle regler, så der kan gives det tilskud, ministeren taler om.

Men det gode spørgsmål er jo: Jeg mener, det har været gældende tidligere, og hvorfor har ministeren fjernet det, og hvorfor har man ikke taget sig sammen, når man erkender, at der er et problem? Vi er vel enige om, at det da er fuldstændig skørt, at en ung pige ikke kan komme i uddannelse, sådan som reglerne er i dag, men skal vente, indtil hun er 25 år, fordi kommunen ikke kan gøre noget, og ministerens regler ikke passer på den pågældende. Det er ikke bare et enkeltstående tilfælde, men et problem, der efter min opfattelse skal løses.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt sige til hr. Bjarne Laustsen, at spørgers ihærdighed i denne sag naturligvis har bragt os på sporet, så vi kan finde en løsning, og det skal vi også gøre.

Bjarne Laustsen (S):

Jo, men nu er der jo gået et halvt års tid, og man har haft lejlighed til at fremlægge adskillige planer, velfærdsudspil osv., men jeg har ikke kunnet se noget sted, at lige nøjagtig den problemstilling indgår i de overvejelser, regeringen måtte have.

Regeringen har erkendt, at der er et problem, og jeg husker endda, at der i »Flere i arbejde« blev sagt, at der var flere, som havde særlige vilkår, der skulle have mulighed for at komme i uddannelse. Men vi kan altså se, at der er en stor gruppe unge mennesker, som har behov for at få ekstraordinære tilbud, og dem lægger man op til at fjerne, så derfor vil jeg gerne have at vide helt konkret: Hvornår kommer der noget, så kommunerne kan agere, og de unge mennesker kan få en uddannelse?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så vidt jeg forstår proceduren, vil det indgå i satspuljeforhandlingerne til efteråret.

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål til ministeren.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan simpelt hen ikke se, hvad det har med satspuljeforhandlingerne at gøre. Det er et ganske almindeligt stykke lovgivningsarbejde, der skal laves, for at vi kan få flest muligt unge mennesker, også dem med særlige vilkår, i uddannelse, mens de stadig er unge, og derfor behøver man jo ikke fedte det af på satspuljeforhandlingerne. Det er et ganske almindeligt stykke arbejde, for når der er tale om erhvervsuddannelser, er der mulighed for at give et løntilskud, hvis det er sådan, at der kræves længere tid end normalt for at kunne gennemføre en planlagt uddannelse. Det er jo sådan set bare det, der mangler, og man behøver ikke at vente til satspuljeforhandlingerne med at få det gennemført.

Kl. 13.30

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er også det, vi foreslår, nemlig at der her skal gives mulighed for, at arbejdsgiveren kan få tilskud til lønnen til elever under revalidering, hvis revalidenden som følge af omfattende psykiske eller fysiske eller sociale problemer kun kan yde en meget begrænset arbejdsindsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 144

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo sådan, som beskæftigelsesministeren også godt ved, at der hvert eneste år er flere tusind syge mennesker, som mister deres ret til sygedagpenge, selv om de ikke er blevet raske, har fået et fleksjob eller har fået en førtidspension. I stedet for ryger de på kontanthjælp, hvis altså ikke deres ægtefælle tjener for meget.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge beskæftigelsesministeren, om han er indstillet på at finde en løsning, så eksempelvis gigtpatienter eller trafikofre ikke falder for den såkaldte varighedsbestemmelse i sygedagpengeloven, selv om det ikke er afklaret, om deres behandling vil få et gunstigt udfald, altså selv om man ikke ved, om de bliver så raske, at de kan klare et almindeligt arbejde eller komme i et fleksjob.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har haft drøftelser på baggrund af henvendelser fra Foreningen for Trafikofre, Polioforenin-

gen og Gigtforeningen og ser jo på, om vi kan forlænge dagpengemuligheden i de tilfælde, hvor, som det er blevet nævnt, man først afprøver traditionel medicin og derefter noget dyrere og måske mere effektiv medicin. Derfor er vi indstillet på i nogle af sagerne, altså i de sager, at forlænge dagpengeperioden med 2 gange 26 uger.

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det sådan, at hvad angår eksempelvis gigtpatienter, virker den nye biologiske medicin, som ministeren omtaler i sin besvarelse, på omkring 60 pct. af patienterne, men de 40 pct. virker den altså ikke på. Det vil sige, at selv om man forlænger i første omgang, sådan som loven i dag giver mulighed for, så vil man ikke, når man skal til en forlængelse, som ministeren nu lægger op til, kunne sige med sikkerhed, om personen bliver rask eller i virkeligheden ender derhenne, hvor vedkommende må på en førtidspension. Er det således, at ministeren kan sige med sikkerhed, at han for en gigtpatient, på trods af at det ikke er hundrede procent sikkert, at vedkommende bliver rask, eller der kun er 50 pct. chance for, at vedkommende bliver rask, er villig til at forlænge bestemmelserne i sygedagpengeloven, så vedkommende ikke ryger på kontanthjælp?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er skeptisk over for et generelt bortfald af varighedsbegrænsningen på sygedagpenge. Det er, fordi jeg tror, at det så vil medføre, at kommunernes sagsbehandling vil blive længere. Derfor tror jeg, at vi alle sammen er tjent med – det var også intentionerne bag L 21 – at lægge maksimalt pres på, at kommunerne så hurtigt som muligt kommer ind og får afklaret de her sygedagpengesager. Jeg tror, at der, hvis man har en ubegrænset mulighed for sygedagpenge, er nogle, der så vil blive hængende på den ydelse, uden at der bliver gjort den tilstrækkelige indsats.

Elisabeth Geday (RV):

Skal jeg forstå det således, at ministeren ikke er indstillet på at finde en løsning for gigtpatienter, eller jeg kunne også have brugt trafikofre som eksempel, hvor det er uafklaret, om vedkommende bliver så rask, at han eller hun kan varetage et normalt arbejde, eller at han eller hun med lige så stor sandsynlighed ender på førtids-

pension eller i fleksjob, så lige præcis trafikofrene og gigtpatienterne rammes af varighedsbegrænsningen i sygedagpengeloven? Sådan har jeg nemlig forstået ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal prøve at udtrykke det igen. Vi vil forlænge den mulighed, der er ved det uafklarede, i yderligere 2 gange 26 uger, så man kan få sygedagpenge i 3 år, og det er for at imødekomme de eksempler, der har været i Arbejdsmarkedsudvalget, med hensyn til at der er noget medicin, der afklarer, om folk kan komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 13.35

Må jeg i øvrigt sige, at kommer man så på førtidspension, er der jo ikke noget i vejen for, at man kan tage et arbejde bagefter, hvis det skulle være sådan, at man bliver bedre og er i stand til at tage et arbejde.

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Geday for et sidste spørgsmål til ministeren.

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det jo ikke sådan, at de mennesker, vi her taler om, kommer på førtidspension. Langt de fleste af dem ender på kontanthjælp eller ingenting, fordi deres ægtefælle tjener penge. Så jeg er simpelt hen nødt til at have det her skåret helt ud i pap, for jeg er stadig væk en lille bitte smule i tvivl om, hvad ministeren mener.

Vi tager en gigtpatient. Vedkommende får efter 1½ års behandling med ordinær medicin tilbudt biologisk medicin. Vi ved, at der, når personen står over for varighedsbegrænsning i sygedagpengeloven, er mellem 50 og 60 pct.s chance for, at vedkommende bliver rask, men omvendt er der altså mellem 50 og 40 pct.s risiko for, at vedkommende aldrig bliver rask. Vil sådan en person efter ministerens opfattelse få tilbudt yderligere 1 års forlængelse af sygedagpengene, sådan som ministeren lægger op til?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I dag er det jo sådan, at der er 52-ugers sygedagpenge, og så kan det forlænges, i det tilfælde her med 2 gange 26 uger. Og der foreslår vi en yderligere forlængelse på 2 gange 26 uger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 145**Lise von Seelen (S):**

Vi har de sidste dage kunnet følge med i nogle beskrivelser fra ældreområdet, hvor vi har set nogle ældre mennesker, som har haft nogle forhold i hverdagen, som ikke er acceptable.

I den forbindelse har vi igen kunnet se, at socialministeren har været ude at skælde ud på kommunerne og sige til dem, at nu skal de bare blive bedre til at prioritere, og at de bare skal se at tage sig sammen. Den sang har vi jo hørt før fra ministeren. Det får mig til at spørge, om ministeren vil anerkende, at vi som Folketing, ministeren især som socialminister, også har et ansvar for, hvilke rammer der er gældende for, at kommunerne kan tilrettelægge en omsorgsfuld og hensynsfuld pleje og omsorg for de ældre.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det er nogle rystende billeder, vi har set ude fra Fælledgården, og det er jo ikke forhold, man kan byde nogen overhovedet. Især synes jeg, at det, der vækker harme, er den uanstændige tone, vi har oplevet medarbejdere på stedet anvende over for de ældre.

Jeg vil gerne anerkende et ansvar for at følge op på de problemer, der er, og for at tilrettelægge rammerne. Fra regeringens side har vi jo netop haft meget fokus på ældreområdet og på at løfte kvaliteten for de ældre. Det er bl.a. derfor, vi har tilført området flere ressourcer, og det er derfor, at vi har taget fat i diskussionen om kvalitet og satset meget på efteruddannelse og opkvalificering af medarbejderne. Så der er ingen tvivl om, at vi fra regeringens side faktisk vægter det her område meget højt. Men jeg tror, at Socialdemokraterne er enige med mig i, at vi med den fordeling, vi har af opgaverne i dag, har kommunalt selvstyre, og det vil sige, at det så er kommunernes ansvar at fylde rammerne ud og sørge for, at man i praksis også gør en god indsats på ældreområdet.

Lise von Seelen (S):

Man forringer grundvilkårene for kommunerne, og derefter giver man dem en lille godbid. Den godbid bruger man til administration af en frit valg-ordning, og den næste godbid bruger man til ny teknologi. Så kan man jo godt forstå de ældre mennesker, som siger til os politikere: Ved I hvad, det, vi allerhelst vil have i vores hverdag, er, at de mennesker, der er omkring os, har tid til

at tale venligt til os, og at de har tid til at give os et kram, når det er det, vi har brug for. Og for at det kan lade sig gøre, skal der altså noget mere tid til.

Ministeren siger, at det ikke er rimeligt, at nogen skal bydes det, vi så i tv forleden aften. Vil ministeren være med til, at vi her fra Folketingets side sikrer, at de ældre kan få opfyldt det ønske, at der er flere mennesker omkring dem, der har tid til at give dem et kram og tid til at tale venligt til dem?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er simpelt hen ikke enig med spørgeren i, at grundvilkårene generelt er blevet forringet.

Vi indgår årlige aftaler med kommunerne om de økonomiske vilkår og med vækstmuligheder, men derudover har regeringen jo sørget for at tilføre ekstra midler til ældreområdet. Siden den her regering er tiltrådt, er der kommet 500 mio. kr. ekstra til et generelt løft på hele ældreområdet. Herudover har vi yderligere nu tilført 500 mio. kr. til hjemmehjælpsområdet.

Kl. 13.40

Men det, der er vigtigt, er jo at se på, hvordan man får fulgt op på de problemer, der er, og hvad årsagen er til, at der er problemer, som vi f.eks. har set ude på Fælledgården. Der tror jeg, at det her rækker længere end til en diskussion om ressourcer, for det er et spørgsmål om, at ledelsen tager ansvaret på sig, at der bliver prioriteret, så der er et godt arbejdsmiljø, og så man sørger for at efteruddanne det plejepersonale, der skal tage sig af de ældre. Sagen er jo, at det ikke koster en krone f.eks. at tale til hinanden i en ordentlig tone.

Lise von Seelen (S):

Hvis man nu kigger på de mennesker, der arbejder på det her område, er der mange ildsjæle, som holder så meget af deres arbejde, at hvis ikke de gjorde det, var de løbet hjem for lægst. For disse ildsjæle kan vi se, at der er et sygefravær, som ligger langt over andres sygefravær. Vi kan se, at der er nedslidning, der ligger langt over andre faggrupper. Alligevel siger man så: Det med at tale ordentligt til hinanden er et spørgsmål om holdning.

Det er naturligvis et spørgsmål om det. Men der ministeren ikke enig i, at hvis man presser et system så meget og stresser medarbejdere så meget, ved at der er færre ansatte til flere opgaver, så bliver tolerancen også mindre, og så kommer folk altså nogle gange til at tale uvenligt,

hvor de ikke ville have gjort det, hvis de havde haft rimelige arbejdsvilkår?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg bliver nødt til at gentage over for spørgeren, at der er tilført flere ressourcer til ældreområdet, og ser vi på tallene, er der også flere medarbejdere. Hvordan man så har prioriteret f.eks. det her eksempel i Københavns Kommune, er jo noget, fru Lise von Seelen skulle tage en snak med sin partikollega overborgmester Ritt Bjerregaard om, hvad angår de forhold, der lige præcis gør sig gældende i Københavns Kommune.

Jeg vil også gerne understrege, at der altså også er rigtig mange gode eksempler rundt omkring på plejehjem, hvor forholdene er i orden, og hvor man netop har taget hånd om en ordentlig ledelse og gode forhold for medarbejderne, bl.a. sikret, at de får den opkvalificering og den efteruddannelse, som medarbejderne naturligvis har brug for. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi nu ikke bruger det her til at skære alle over en kam, men netop får fundet ud af, om der bliver fulgt op, når der er problemer.

Jeg vil prøve at se på, om vi kan lave en undersøgelse for at få klarhed over, om det er nogle få eksempler, der har været fremme i pressen, eller om der er andre steder, hvor kritisable forhold gør sig gældende. Og så synes jeg også, at vi skal huske at fremhæve dem, som gør det rigtig godt på området.

Formanden:

Så er det fru Lise von Seelen for et sidste spørgsmål til ministeren.

Lise von Seelen (S):

Jeg ville sådan ønske, at vi havde en socialminister, der sagde: Jeg vil tage det på mig, at der ikke er nogen ældre, som skal udsættes for at have for lange ventetider, og at de ældre i det daglige vil være omgivet af mennesker, som har overskud, og som har tid til at være venlige og til at give omsorg.

Finansministeren har jo sagt til os, at der i næste års forhandlinger med kommunerne vil være et råderum. Så ville det jo være dejligt, hvis vi havde en socialminister, der sagde: Nu går jeg efter at snakke med finansministeren om, at det her kan vi ikke være bekendt over for de ældre, og nu skal de ældre have det løft, som de har fortjent, så der er den omsorg og pleje, som vi synes er den rigtige. Og det er den gode, hvor

der er plads til et klem, og hvor der er plads til venlige samtaler.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er lige præcis det, den her regering tager sig af. Vi har tilført flere ressourcer til ældreområdet. Jeg har taget en række initiativer for at bakke op om, at medarbejderne får tilbudt efteruddannelse og bliver opkvalificeret. Senest har jeg lige sat en pulje af til kurser til dem, der arbejder med de demente, for det viser sig, at man efter ganske få dages kurser kan få nedbragt magtændelsen væsentligt. Så vi tager faktisk en række initiativer.

Den her regering har også netop indført en ventetidsgaranti til plejeboliger. Jeg husker, at Socialdemokraterne ikke ville stemme for den garanti på 2 måneder, der maksimalt må gå, fra man bliver visiteret til en plejebolig, til man rent faktisk får en.

Derfor lyder det jo hult, at fru Lise von Seelen står her og taler om ventetider, der skal nedbringes, når Socialdemokratiet end ikke bakker op om det, når regeringen tager nogle initiativer for at give nogle klare rettigheder til de ældre.

Kl. 13.45

Sidste samling havde vi en diskussion om tilsynsreglerne, hvor der også var problemer med Socialdemokraterne, der ikke ville sikre, at man bl.a. også kunne have private til at udføre tilsynet på vegne af kommunerne, som nu bl.a. flere socialdemokrater diskuterer. Så det lyder simpelt hen hult, hvad vi hører fra fru Lise von Seelens side i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 146

Villy Søvndal (SF):

Selv efter nogle år her i Folketinget kan man faktisk godt blive rystet over omfanget af uansvarlighed fra regeringens side. Jeg synes simpelt hen, det her – undskyld mig – næsten er for meget. Det startede med, at beskæftigelsesministeren sagde, at regeringen tog fejl af tallene op til sidste valg. De troede, der var ansat 14.000 flere. Nu viser det sig, at der er ansat 11.000 færre. Forskellen på de to tal er 25.000 mennesker! Man løj altså over for en hel befolkning for et år siden.

Har det ingen konsekvenser for det her område, at der er 25.000 færre? Selvfølgelig har det

det. Socialministeren gør sig ihærdige bestræbelser på at sige, at det her alene er et københavnsk problem. Socialministeren ved forhåbentlig godt, at det ikke er rigtigt. Før København var det Århus. Jeg står her med Jyske-Vestkysten fra i dag, hvor personalet på plejehjemmene i Syd- og Sønderjylland har så travlt, at det går ud over beboerne. Stress og travlhed betyder udbrændte medarbejdere, dårligere service til borgerne, fortæller Tonny Hansen, der er formand for social- og sundhedssektoren i FOA i Sønderborg.

Det er simpelt hen pinligt at opleve en socialminister, der ikke vil påtage sig sit ansvar over for en sektor, hvor det ikke alene er det her plejehjem, men hele sektoren, der rutscher nedad i øjeblikket.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg påtager mig i allerhøjeste grad et ansvar. I den konkrete sag har jeg nu bedt om en redegørelse fra Københavns Kommune, fordi jeg synes, at vi skal have afdækket, hvordan det kunne gå så galt, og hvorfor forholdene er sådan, som de er. Jeg har også sagt, at jeg har bedt mine embedsmænd om at se på, hvordan vi kan få afdækket, om der er kritisable forhold andre steder, fordi jeg synes, det er vigtigt at følge op på det her.

Så har vi taget en lang række initiativer til bl.a. at bistå med gode efteruddannelses tilbud til plejepersonalet. Der bliver jeg altså nødt til at understrege, at det er afgørende, at man tager ledelsesansvaret på sig ude i kommunerne med hensyn til at prioritere det, der skal til på det pågældende område, og sørge for netop at give uddannelses tilbud til plejepersonalet og i det hele taget få set på, hvordan arbejdsmiljøet er.

Når jeg understreger det her med det ledelsesmæssige så meget, er det, fordi det her altså rækker videre end til en diskussion om ressourcer. Det handler om, hvordan man behandler hinanden, det handler om at udvise respekt og udvise værdighed i den tilgang, man har til de ældre. Om noget så vi jo i de billeder, der var fra plejehjemmet her, at det i den grad manglede fra personalets side. Jeg synes, det er vigtigt at tage fat i den diskussion, for vi taler her om nogle svage, skrøbelige ældre, som er dybt afhængige af de medarbejdere, der er, og derfor skal der være fokus på opkvalificering af medarbejderne.

Villy Søvnald (SF):

Men det er vi jo ikke uenige i. Selvfølgelig drejer det her sig om at sikre kultur og uddannelse. Det er indlysende, at man skal tiltale folk ordentligt og sådan noget. Så langt så godt. Men det, der er grundproblemet, er, at selv når socialministeren liner alle sine udmærkede mindre initiativer op, er slutresultatet, hvis man kigger rundt i landet, at folk er udbrændte, folk knækker på den her opgave, de ansatte kan ikke holde til presset, de kan ikke holde til hastigheden, hvor man ikke når at være to til stede ved de tunge løft.

Nu har vi sagen i København. For en måned siden havde vi sagen i Århus. I Sønderjylland, som jeg antager at socialministeren kender ganske godt, er meldingen, at der er billedet præcis det samme. Jeg gentager, hvad de siger:

Vi har så travlt, at det går ud over beboerne. Det betyder udbrændte medarbejdere.

Derfor spørger jeg bare: Vil socialministeren anerkende, at det her er et generelt billede, og at det derfor ikke er nok at fyre en enkelt leder eller at uddanne et par i København? Det her er en sektor, der er så presset på grund af stress, på grund af regeringens generelle politik over for kommuner og den offentlige sektor, at sektoren er ved at knække.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil ikke anerkende, at det er et generelt billede, for det ved jeg simpelt hen ikke. Det er jo derfor, jeg har bedt mine embedsmænd om at se på, hvordan vi kan lave nogle undersøgelser, hvor vi kan få afdækket, om der også er kritisable forhold andre steder end de eksempler, der nu har været fremme i medierne. Det, der jo så er vigtigt, er, at der bliver fulgt op, når der er problemer, og derfor synes jeg også, at det er interessant at se på, om tilsynsrapporterne egentlig er gode nok, altså om de er i stand til at fange de problemer, der måtte være på stedet.

Det arbejder vi nu videre med, og som sagt indhenter jeg også en redegørelse fra Københavns Kommune, så vi der kan få afklaret, hvad det er, der har været årsag til, at det er gået så galt på plejehjemmet, så vi der kan få nogle indikatorer for, hvor det er, det halter.

Kl. 13.50

Jeg er så enig i, at det er meget vigtigt at få fokus på personalet, på arbejdsvilkårene, på arbejdsmiljøet, og det er jo også det, jeg har understreget flere gange.

Villy Søvndal (SF):

Nu har vi haft en regering som den, vi har, med Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti som det tredje regeringsparti i 5 år. Er det virkelig sådan, at man i de 5 år slet ikke har bevæget sig ud i virkeligheden? Det er jo ikke første gang, jeg holder den her tale i Folketinget. Jeg har holdt den adskillige gange. Det tror jeg også socialministeren kan huske.

Det har jeg jo ikke gjort, fordi jeg synes, det er sjovt at holde den her tale. Det er, fordi enhver kan se med det blotte øje, at vi har et område, der bliver slidt ned på grund af regeringens nedskæringer og Dansk Folkepartis støtte til de der nedskæringer.

Vi står nu over for nogle budgetforhandlinger, hvor en by som f.eks. Århus skal ud og spare 300 mio. kr. på den kommunale sektor i en situation, hvor der på forhånd har været kritik af rengøring og af, at mennesker gik med ble i et helt døgn, at der var for lidt tid til omsorg.

Jeg antager, at socialministeren er opmærksom på, at regeringens og Dansk Folkepartis politik over for kommunerne betyder, at det her efterår formentlig byder på de mest omfattende nedskæringer, vi nogen sinde har set i den kommunale sektor.

Så spørger jeg bare, hvordan det kan gå til, at man har haft regeringsansvaret i 5 år og end ikke er i stand til at orientere sig i et billede, der er så entydigt klart, at uanset om man kigger på København, kigger på Århus, kigger på Sønderjylland, er det præcis det samme: folk der ikke får den hjælp, de skal have, og udbrændte medarbejdere. Har regeringen virkelig ikke opfattet det endnu?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Regeringen har fra dag et prioriteret ældreområdet meget højt. Vi har taget en række initiativer for netop at forbedre vilkårene for de ældre. Det er jo simpelt hen ikke korrekt, hvad hr. Villy Søvndal fremturer med.

Der bliver lavet nogle økonomiske aftaler med kommunerne om væksten, om, hvor stor den må være. Vi har tilført ekstra ressourcer både til et generelt løft på ældreområdet og til hjemmehjælpsområdet. Regeringen har taget rigtig mange initiativer for netop at sætte fokus på kvaliteten og forbedre indsatsen over for de ældre.

Så vil jeg gerne sige, at hr. Villy Søvndal har fuldstændig ret i, at der ikke er noget nyt i det,

hr. Villy Søvndal siger. Det er det samme, der kommer igen og igen, frem for nogle bud på, hvad det så kunne være, hr. Villy Søvndal synes der skulle sættes ind med.

Det her er mere end en diskussion om ressourcer. Det handler også nok så meget om, hvordan man anvender ressourcerne, og om man både fra politisk hold og fra forvaltningens side tager det ansvar på sig, man har for at sørge for nogle ordentlige forhold for vores ældre medborgere.

Villy Søvndal (SF):

Hvis socialministeren havde lyttet til, hvad jeg har sagt, havde hun hørt, at jeg hele tiden har sagt, at her drejer det sig også om kultur og uddannelse, men det drejer sig derudover også om ressourcer.

Jeg antager, at hovedparten af dem, der arbejder på ældreområdet – nu ved jeg ikke, om socialministeren deler den overvejelse – er der, fordi de rigtig gerne vil hjælpe de ældre. Jeg kan ikke forestille mig, at man går ind på et ældrecenter med det mål at pine og plage de ældre, man skal servicere. Socialministeren kan formentlig heller ikke forestille sig, at det er af den grund, man søger et job her.

Når det så går så fuldstændig galt ikke alene i København, men også i Århus og andre steder ... nu kan jeg se, ministeren får hjælp af en spin-doktor, men jeg håber, at ministeren alligevel har tid til at høre efter; det kan være, det kan klares bagefter, hvis det er nogle tal, ministeren lige mangler for at kunne klare sig i diskussionen.

Men når det nu er billedet over hele landet, er det så ikke næsten en uforsømmethed af ministeren at blive ved med at påstå, at det her ikke drejer sig om den generelle diskussion om ressourcer, når alle ved, at der er skåret 37 mennesker fra det plejehjem, vi aktuelt taler om, og når man ved, at der i Århus er sparet 60 mio. kr. i de sidste 4 år på ældreområdet. Man bliver ved med at køre i en rille, der hedder, at det ikke har noget med økonomi at gøre. Det er simpelt hen, undskyld jeg siger det til socialministeren, uansvarligt. Det er uansvarligt over for den sektor, ministeren har ansvaret for.

Jeg savner en minister, der kaster sig ud i et passioneret forsvar for sit område af kærlighed til, at vi skal bevare en stærk social sektor, og ikke altid bare forsvare regeringen.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal fortælle hr. Villy Søvnald, at hr. Søren Pind såmænd bare ville oplyse mig om, at SF i København har skåret i midlerne på det her område siden 2003. Det er jo ganske rigtigt, og jeg synes, det er fint, at hr. Søren Pind minder mig om det, for om noget har SF vel et medansvar for forholdene i Københavns Kommune, og om noget har SF vel et ansvar for forholdene i Århus Kommune.

Kl. 13.55

Det, der jo er rigtig interessant i den her diskussion, er, at hr. Villy Søvnald fremhæver tre eksempler, hvor der har været problemer, og det bruger hr. Villy Søvnald til at generalisere og sige, at sådan er det over hele landet.

Jeg synes simpelt hen, det er uanstændigt på den måde at skære alle over en kam og sige, at sådan står det til alle steder. Det er manglende respekt for de mennesker, der virkelig gør en flot indsats på det her område og knokler for at give de ældre nogle gode forhold. Jeg synes, hr. Villy Søvnald i stedet skulle tage emnet op med sine kolleger i kommunerne med hensyn til, hvordan det er, SF har prioriteret i kommunerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 147

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil fortsætte med den samme sag, for det er selvfølgelig en sag, der optager os alle meget, nemlig den kritik, vi senest har hørt af Fælledgården. Men det er jo ikke den eneste sag. Der har været problemer på Hestehavehusene i Århus, der har været problemer i Odder, på Slottet i København og så også i Sønderjylland.

Jeg er glad for at høre, at ministeren nu er i gang med at lave en undersøgelse på det her område. Jeg synes også, det er væsentligt at få kulegravet det her område, og jeg håber, det er det, der ligger i en undersøgelse.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad der skal indgå i den undersøgelse. Jeg vil meget gerne opfordre ministeren til at se på både ledelsen, ressourcerne, uddannelsen, tilsynene og embedslægerens tilsyn og få det hele med samlet i den her undersøgelse. Jeg vil endda gå så vidt som til at spørge ministeren, om ministeren måske vil tage hjemmeplejen med ind i den, for der har vi jo også problemer.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil sige til fru Pia Kristensen, at det nu er for tidligt at sige noget mere konkret om, hvordan og hvorledes man kan gribe en undersøgelse an. Men det, jeg har bedt mine embedsmænd om at kigge på, er, hvordan vi kan få afdækket, om der er kritisable forhold andre steder. Kan vi f.eks. få mere viden om tilsynsrapporterne og om, hvorvidt de er gode nok, altså om de er i stand til at opfange de problemer, der måtte være.

Så synes jeg, at en anden interessant vinkel er, hvordan bruger/pårørenderåd, som der jo er ved langt de fleste institutioner, følger op på sagerne, om de har diskussionen om de forskellige rapporter, og hvordan der så bliver taget hånd om dem lokalt. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi har bruger/pårørenderåd, hvor de nærmeste og brugerne netop kan gå ind i en diskussion om forholdene og rejse de problemer, der måtte være.

Pia Kristensen (DF):

Det siger jeg tak for.

Jeg håber, at ministeren også vil være lydhør over for andre partiers ideer til, hvad der sådan muligt kan indgå i den her undersøgelse. Jeg synes ikke, vi skal stå hernede og rive hovederne af hinanden, for det her må være en sag, vi skal være fælles om at løse. Vi kan ikke byde gamle mennesker, at de bliver behandlet værre end dyr, og den dokumentarudsendelse, vi blev præsenteret for søndag aften, rystede i hvert fald mig i min grundvold.

Med hensyn til den rå tone, der var derude: Jeg er klar over, at personalet mange steder er stresset, for det er et fysisk og psykisk belastende job at arbejde på et plejehjem, men det undskylder altså ikke, at man bruger den tone over for ældre mennesker.

Jeg ved godt, at det ikke er ministerens område, men når vi ser på uddannelsesforløbet, fremgår det, at etik og moral indgår. Der indgår faktisk ikke ret meget af det i undervisningen. Er det noget, ministeren vil se på at forbedre?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Allerførst vil jeg understrege, at jeg naturligvis gerne vil være lydhør over for andre partiers forslag og ideer. Det vil jeg, ikke mindst fordi vi jo har et rigtig godt samarbejde om ældreområdet og i fællesskab har taget mange initiativer, så jeg vil selvfølgelig tage kontakt og drøfte, hvad det er, der videre skal tages af initiativer.

Hvad angår spørgsmålet om tonen, som fru Pia Kristensen rejser, er jeg enig i, at det bliver man nødt til at gøre noget mere ud af, når vi ser de eksempler, som var med på tv her forleden. Sådan kan man jo ikke tale til hinanden, sådan kan man ikke behandle hinanden, og der er det vigtigt at have fokus på, at der altså ikke nødvendigvis skal de store ting til, men det er et spørgsmål om at få gjort opmærksom på, hvordan det egentlig virker, og få sat fokus på, at man tiltaler hinanden ordentligt.

Som jeg tidligere har været inde på, må det, især i forbindelse med de her ældre mennesker, som er så dybt afhængige af det personale i nogle meget private situationer, altså absolut være et krav, at man snakker ordentligt til hinanden.

Kl. 14.00

Pia Kristensen (DF):

Jeg er glad for, at vi kan snakke om de ældre, for jeg synes, de skal mere på dagsordenen.

Vi snakker om globalisering: Hvordan skal Danmark klare sig i fremtiden? Jo, vi skal være et vidensamfund, vi skal ansætte flere og flere it-nørder, og der skal ansættes flere og flere inden for videnindustrien. Men det, vi mangler at få sat fokus på, er: Hvordan får vi fat i nogle renovationsmedarbejdere? Hvordan får vi fat i folk, der kan lægge asfalt på vores veje? Og sidst, men ikke mindst: Hvordan kan vi rekruttere og fastholde medarbejdere til at passe vores gamle og syge?

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren ikke kan bekræfte, at siden 2001 har regeringen og Dansk Folkeparti faktisk afsat mange, mange penge til ældreområdet. Der var en meget tung arv at løfte efter den tidligere socialdemokratiske regering, men vi tog fat i 2001. Men det, der kan undre mig, og det, jeg vil spørge om, er: Hvor bliver pengene af i systemet? Går pengene måske til for mange mellemledere og ledere? Vil ministeren se på, hvordan hierarkiet er bygget op ude på plejehjemmene og i hjemmeplejen? Det kunne jo være, at vi kunne spare nogle penge til høvdingene og give dem til dem, der går derude og arbejder hos de gamle.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det gør vi rent faktisk også, for en del af pengene går allerede til efteruddannelse og opkvalificering af de medarbejdere, der er allertættest på de gamle. Vi afsætter også midler til efteruddannelse af ledere, og det tror jeg også er vigtigt, for vi skal have nogle dygtige, kvalificerede ledere,

der er i stand til at tage hånd om det personale, der er på stedet, og finde ud af, hvad det har brug for med hensyn til efteruddannelse, hvad der er af efteruddannelsesmuligheder, og hvilke andre ting der gør sig gældende.

Jeg tror, at når vi har fokus på rekruttering til området, skal vi også tænke over, om der er et godt arbejdsmiljø på stedet, og om der er nogen udfordringer. Her spiller bl.a. uddannelse jo en væsentlig rolle, fordi det er et udfordrende arbejde. Men vi har allerede taget en række initiativer på området, og det er helt klart, at jeg vil følge det op, bl.a. i drøftelser med KL og organisationerne om, hvordan vi kan rekruttere flere til området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 148

Bente Dahl (RV):

Vi har igen fået sat fokus på et meget beklageligt eksempel, der handler om manglende værdighed, manglende omsorg og manglende medmenneskelighed.

De personalegrupper, vi har set i de omtalte indslag, er jo ikke onde mennesker. De er tvunget af forskellige omstændigheder, og jeg vil meget gerne opfordre ministeren til at få belyst, hvad det er for nogle omstændigheder, der gør sig gældende, og som gør, at folk kommer i situationer, som gør, at de opfører sig på den måde. Jeg vil spørge, om ministeren vil tage initiativ til en kulegravning af området med henblik på at få udviklet redskaber, der kan sætte målrettet ind, så vi fremover bliver fri for at se og opleve lignende omsorgssvigt.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er enig med spørgeren i, at det er vigtigt at få afdækket, hvad det er, der gør sig gældende, f.eks. i denne konkrete sag, så vi kan se, hvorfor det er gået, som det er. Derfor har jeg bedt om en redegørelse fra Københavns Kommune og også om de seneste tilsynsrapporter, for det er jo vigtigt, at det bliver fanget op i tilsynsrapporterne, hvis der er problemer. En af de ting, jeg nu vil kigge nærmere på, er, om tilsynsrapporterne er gode nok, og om de giver en dækkende beskrivelse af de forhold, der gør sig gældende.

Men der er jo mange andre muligheder for at følge op. Pårørenderådene vil typisk sende klager videre og behandle de problemer, der måtte

vise sig på stedet, og ældrerådene tager den generelle diskussion om serviceniveauet og ældrepolitikken i kommunen. Der er altså rigtig mange forskellige redskaber til at sikre, at der er en ordentlig kvalitet på plejehjemmene, men som sagt gør vi os nu i Socialministeriet nogle overvejelser om, hvad der yderligere skal afdækkes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Vi venter lige nogle få minutter, inden vi tager fat på den øvrige dagsorden.

der for Dansk Folkeparti i Ringkøbing Amtskreds, Dennis Flydtkjær, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 23. maj 2006 i anledning af hr. Christian H. Hansens orlov.

Indstillingen sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 108 stemmer.

Kl. 14.05

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om orlov for og indkaldelse af stedfortrædere for folketingsmedlemmerne Hanne Severinsen (V) og Christian H. Hansen (DF).

Formanden:

Medlem af Folketinget Hanne Severinsen har søgt om orlov fra den 29. maj 2006 på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, medens medlem af Folketinget Christian H. Hansen har søgt om orlov fra den 23. maj 2006 på grund af sygdom.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderne indkaldes som midlertidige medlemmer. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 44 [afstemning]:

Forespørgsel til integrationsministeren [om børn i danske asylcentre].

Af John Dyrby (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV), Steen Gade (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL).

(Forespørgslen anmeldt 25/4 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 28/4 2006. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 18/5 2006. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), John Dyrby (S), Steen Gade (SF), Jørgen Arbo-Bæhr (EL), Høgni Hoydal (TF), Lars-Emil Johansen (SIU) og Kuupik Kleist (IA). Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Irene Simonsen (V), Søren Krarup (DF) og Henriette Kjær (KF)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Kl. 14.10

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Formanden:

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Venstre i Ringkøbing Amtskreds, Henrik Fruergaard, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 29. maj 2006 i anledning af fru Hanne Severinsens orlov, og at 1. stedfortræ-

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Irene Simonsen (V), Søren Krarup (DF) og Henriette Kjær (KF) (*se side 7310*) vedtoges med 63 stemmer (V, DF og KF) mod 50 (S, RV, SF, EL, SIU og TF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Elsebeth Gerner Nielsen (RV), John Dyrby (S), Steen Gade